

Άδειοι δρόμοι

Περίεργες αυτές οι μέρες μωρό μου. Οι άνθρωποι έχουν γίνει τόσο καταθλιπτικοί..

Όλα αδειάζουν.. Σα να είναι μόνιμα Κυριακή.. Μπαμπά με τρομάζει αυτός ο ιός... Έχει απομακρύνει όλους όσους αγαπώ.. Και εν τέλει μένω μόνη μου.. Και δεν μου αρέσει καθόλου η μοναξιά..

Βγαίνω στους δρόμους να πάρω λίγο αέρα και όλα είναι κλειστά.. Μείνετε σπίτι λένε οι ραδιοφωνικοί σταθμοί επανειλημμένα στην άδεια μου γειτονιά.. Μέχρι και ο αέρας έξω από το σπίτι είναι μολυσμένος;

Ω πατέρα χάνω το μέτρημα αυτών των όμορφων ημερών που χάνουμε.. Ο ήλιος μας ελκύει να τον αφήσουμε να απλωθεί πάνω στο δέρμα μας στο ταλαιπωρημένο σώμα μας, μα τα χάλκινα λουκέτα και οι σιδερένιες αλυσίδες με εμποδίζουν.

Τι να κάνω; Είναι στ'αλήθεια ιός που διαπερνά το σώμα μας και αγγίζει την ψυχή ή ένας ιός που μας απομακρύνει;

Σαϊμέ